

алан, Арабаджѝ дерѐ, Арм̀аните, Армутл̀ук белѝ, Арпат̀ка, Арпат̀шки кайна̀к, Арпат̀шко дерѐ, Атлама̀та, Аша̀ байр (Аша бат̀к), Ашабал̀арска река̀, Ашаат̀к, Байрчето, Балтаджат̀ка, Бат̀ка, Батѝце (Батиц̀ата), Белинчѝ кая̀, Белѝрото, Боклудж̀а дерѐ, Болукча̀, Бостант̀ка, Бюл̀юк кайк, Вѐзалан (Вѐзаната), Гермѐ кая̀, Гермѐ тарла̀, Гермѝята, Голя̀мо Ч̀очовени (Голя̀мо Чешилѝ, Бю̀юк Чешилѝ, Бю̀юк джешилѝ), Г̀орен сакарджѝк, Г̀орна махала̀, Г̀орния трап, Гр̀оба, Гьок герѐн, Гьокч̀ун, Гьолдж̀ука (Гьолчето), Гюналт̀, Гюренлѝка, Гялеро, Д̀обруджа чайр, Дован кая̀, Д̀олен сакарджѝк, Д̀олна махала̀, Дор алан, Дуван байр, Дюз айк̀ен, Дюзлѐм тепѐ, Дюк черян, Дя̀дотанасова чешма̀, Енишѐн гидѝк, Ергелѝ дерѐ, Ескѝ ол̀ук, Извор башѝ, Извор дересѝ, Инѐ буня̀р, Ириклѝ дерѐ, Исѐ тарла̀, Ишѐ буня̀р, Йорданов връх, Йосу̀ф дерѐ, Кавла̀к бурун, Кайн тарла̀, Каманак, Кара̀ гьолдж̀ук, Кара̀ казат̀к (Кара̀ казл̀к), Кара̀ ол̀ук, Кера̀ филѝк, Керезлѝка, Кетенлѝк, Кодж̀а мешѐ, Коля̀ бурун, Корѝйката, Кор̀у махлѐ, Кочинял̀ка, Куз̀ойна (Куз̀у ойна̀), Ку̀тината, Мандра дерѐ, Маара̀ дерѐ, Марата, Махмуд дерѐ, Мина̀та байр, Мустан̀а дерѐ, Олу̀ците, Орта̀ бурун, Пандовата нѝва, Папалянката, Под корѝята, Пънджкл̀ка, Раз̀птити, Сакар дерѐ, Сарадж̀а, Саркадж̀ак, Саркаджѝк дерѐ, Саса̀ дерѐ, Саур доуру̀ (Сур дуру̀), Секѝ ол̀ук, Сѐлските лозя̀, Солу̀ юрт (Сюл̀юкя), Стрѐните, Сър дуру̀к, Тамашл̀ (Тамачлѝй), Тра̀па, Турската чешма̀, Узундж̀а байр, Улукл̀у байр, Улу̀ците, Улу̀шка чешма̀, Харм̀аните, Харм̀анчетата, Хрѝстова могила, Чаирт̀ка (Чаирите), Чак̀лите, Чата̀ка, Чешѐ буня̀р, Чешѝмата, Чортлѐн дерѐ (Чуклѐн дерѐ), Юкар кюрѐн (Юкарѝ юря̀, Юкарѐ ерин), Юрѐн гидѝ, Юзѝ ерик, Юснѝ дерѐ.

ГОРНО АЛЕКСАНДРОВО (Бургуджий)

Село в Сливенска община. Намира се на 23 км източно от град Сливен. Разположено е в Сливенското поле в близост до последните ридове на хребета Гребенец, на север от шосето Сливен – Бургас и на 3 км от важния кръстопът „Петолъчката“ и Марашкия проход. Надморската височина на селото е 165 – 235 м.

На югоизток от селото има останки от латинския период (началото на първото хилядолетие пр. н.е. В самото село има две малки надгробни тракийски могили, а източно от него по-голяма – Орманската могила. Следи от стари заселища има в м. Юрото (Юрта) – на североизток; Топраклѝка – на югоизток; Султанските чаири. Тези селища не са локализирани времево. На североизток има останки от турски укрепления – Табите.

Горно Александрово възниква на сегашното място в периода на турското робство. Началото му не е напълно изяснено. Според Иречек селото Берчиглу (Berquoischlu) при похода на султан Сюлейман I Великолепни през 1543 г. е именно Горно Александрово. Името му засега се появява в османски документи преди XIX в. под названието Бургуджи, Бургуджи кьой. Според местни предания, когато българите дошли на това място, заварили цигани, които се